

34a
ΑΙ ΤΟΤ
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ω Δ Α Ι.

Καὶ τὰ τῆς

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ,

Καὶ τὰ τῆ

Α Λ Κ Α Ι Ο Υ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

—σπυδαῖοντες, ἔτε παῖοντες.

GLASGUAЕ:

EXCUDEBANT R. & A. FOULIS.

M.DCC.LI.

22

ANACREONTIS

CARMINA.

CUM

SAPPHONIS,

ET

ALCAEI

FRAGMENTIS.

*Nec, si quid olim lufit ANACREON
Delevit aetas—*

HOR

*— Spirat adhuc amor
Vt vultque commiffi calores
AEOLIAE fidibus PUELLAE.*

idem

*Et te fonantem plenius aureo
Alcae plectro—
Exactos Tyrannos.*

id

ΑΙ ΤΟΤ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ω Δ Α Ι.

Εἰς λύραν.

Θ Ε Λ Ω λέγειν Ατρείδα,

Θέλω ὃ Κάδμον ἄδειν

Α βάρβιτος ὃ χορδαῖς

Ερωλα μῦνον ἤχει.

Ημεψα νεῦρα πρῶην

Καὶ ᾗ λύρην ἄπασαν

Καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἄθλως

Ηρακλῆς· λύρη ὃ

Ερωλας ἀντιφώνει.

Α

2 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
 Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
 Μόνυς ἔρωίλας ᾄδει.

β'. Εἰς γυναῖκας.

ΦΥΣΙΣ κέρατα ταύροις,
 Οπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 Ποδωκίην λαγωοῖς,
 Λέησι χάσμ' ὀδόντων,
 Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκλόν,
 Τοῖς ὀρνέοις πτίτασθαι,
 Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
 Γυναιξὶν ὕκ' ἔτ' ἔχεν.
 Τί ὖν δίδωσι; κάλλος·
 Ἀντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
 Ἀντ' ἐσχείων ἀπάντων.

Νικᾶ ὃ ἔ σίδηρον,

Καὶ πῦρ καλή τις ὕσα.

γ'. Εἰς Ερωτα.

ΜΕσονυχίοις ποθ' ὦραις,

Στρέφεται ὅτ' Ἀρκίος ἤδη

Καλὰ χῶρα ἔ Βοώτῃ,

Μερόπων ὃ φῦλα πάντῃα

Κέαται κόπῳ δαμέντῃα·

Τότ' Ἔρως ἐπισαθείς μεν

Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.

Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;

Καλὰ μεῦ σχίσαις ὀνείρις;

Ο δ' Ἔρως, ἄνοιγε, φησὶ,

Βρέφος ἑμὶ, μὴ φόβησαι.

Βρέχομαι ὃ, καὶ σέληνον

ⲉ ΑΝΑΚΡΙΘΗ.

Καλὰ νύκλα πεπλάνημαι.

Ελέησα ταῦτ' ἀκύσας·

Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχρον ἄφας

Ἀνέφῃα. ἔβριφος μὲν

Ἐσποῶ, φέροντα τόξον,

Πτέρυγας τε ἔφαρέτρην.

Παρά δ' ἰσίνην καθίσας,

Παλάμαισι χεῖρας αὐτῷ

Ἀνέθαλπον· ἐκ δ' χαίτης

Ἀπέβλιξον ὑγρὸν ὕδωρ.

Ὁ δ', ἐπὶ κρῖνος μεθῆκε,

Φέρε, φησὶ, πειράσσωμεν·

Τόδε τόξον ἐγὶ μοι νῦν,

Βλάσεται βραχέϊα νευρή.

Τανύει δ', καὶ με τύπῃ

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

5

Μίσον ἤπαρ, ὥσπερ οἷστος·

Ἀνά δ' ἄλλεσσι καχάζων,

Ξέρε, δ' εἴπει, σὺ χάρηθι·

Κέρας ἀβλαβεῖς μὲν ἐστὶ,

Σὺ δ' καρδίην πονήσεις.

δ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΕΠΙ μυρσίναῖς τερέναις,

Επὶ λωλίναις τε πρῖαις

Στορέσας, δέλω προπίνων.

Ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δῆσας

Τπὲρ αὐχένος παπύρῳ

Μέθυ μοι διακονεῖτο.

Τραχὺς ἄρματος γὰρ οἶα,

Βιότος τρέχει κυλισθεῖς·

Ολίγη δ' κασόμεσθα

6 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Κόνις, ὅσέων λυθέντων.
 Τί σε δὲ λίθον μυρίζειν,
 Τί δὲ γῆ χεῖν μάταια;
 Εμὲ μᾶλλον, ὥς ἔτι ζῶ,
 Μύρισον, ῥόδοις ᾗ κράτα
 Πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
 Πρὶν ἔρος ἐκῆ μ' ἀπελθεῖν
 Τπὸ νερίερων χορείας,
 Σκιδάσαι δέλω μερίμνας.

ε'. Εἰς ῥόδον.

ΤΟ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
 Μίξωμεν Διονύσῳ.
 Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
 Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
 Πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.

Ρόδον ὧ φέρισον ἄνθος,
 Ρόδον ἔαρος μέλημα.
 Ρόδα χ' θεοῖσι τερπνά.
 Ρόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
 Στέφεται καλοῖς ἴυλοις,
 Χαρίτεσσι συλχορεύων.
 Στέφον ἔν με, χ' λυρίσω
 Παρά σοῖς, Διόνυσε, σπηκοῖς.
 Μετὰ κέρης βαθυκόλπῃ
 Ροδίνοισι σεφανίσχοις
 Πεπυκασμένος χορεύσω.

5'. Εἰς τὸ αὐτό.

ΣΤεφάνης μὲν κροτάφοισι
 Ροδίνης συναρμόσαντες,
 Μεθύομεν ἄβρὰ γελῶντες.

8 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ἐπὶ βαρβίτῳ ὃ κύρα
Κατὰ κισσοῖσι βρέμονίᾳς
Πλοκάμοις φέρυσσά θυρσος
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
Ἀβροχαίτας δ' ἅμα κῦρος
Στομάτων ἀδύπνεόντων,
Κατὰ πηκλίδων ἀθύρων
Προχέει λίγεια νύμφαν.
Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίνῳ
Καὶ τῇς καλῆς Κυθήρης
Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
Κῶμον μέτεισι χαίρων.

ζ'. Εἰς Ἐρωῖα.

ΤΑκινθίνῃ μερῶδες

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

9

Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζων
 Εκέλευσέ σ' συντροχάζειν.
 Διὰ δ' ὄξέων μ' ἀναύρων
 Ξυλόχωντε ἔφαράγγων
 Τροχάοντα πῆρεν ὕδρος.
 Κραδίῃ ᾗ ῥινὸς ἄχρῃς
 Ανέβαινε, καὶν ἀπέσβην.

Ο δ' Ἔρως μέτωπα σείων
 Απαλοῖς πτεροῖσιν, ἔπεν,
 Σὺ μὲν ἔδυνῃ φιλήσαι.

ἦ. Εἰς τὸν ἑαυτοῦ ὄνειρον.

ΔΙΑ νυκτὸς ἑκαθεύδων
 Αλιπορφύροις τάπησι,
 Γεγανυμένος Λυαίῳ,
 Ἐδόκνεν ἀκροῖσι τάρσεσσι

ΤΟ ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Δρόμον ὥκυν ἱκτανύην,
Μετὰ παρθένων ἀθύρων.
Ἐπεκερτόμην ᾗ παῖδεις
Ἀπαλώτεροι Λυαῖν,
Δακίθυμά μοι λέγοντες
Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
Ἐθέλοντα ᾗ φιλῆσαι
Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

Σ'. Εἰς περιστράν.

Ἐρασμὴ πέλεια,
Πόθεν, πόθεν πείτασαι;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ' ἥρος δένουσα,

Πνέεις τε ἔψευκάζεις;
 Τίς ἔστι, σοὶ μέλει δέ.
 Ανακρέων μ' ἔπεμψε
 Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
 Κρατῦντα ἔτύραννον.
 Πέπρακέ με Κυθήρη
 Λαβῦσα μικρὸν ὕμνον.
 Εγὼ δ' Ανακρέοντι
 Διακονῶ τοσαῦτα·
 Καὶ νῦν οἷας ἐκείνῳ
 Επισολὰς κομίζω·
 Καὶ φησιν εὐθέως με
 Ελευθέρην ποιήσεν.
 Εγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με,

12 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Δύλη μινῶ παρ' αὐτῷ.
 Τί γάρ με δαΐ πείτασθαι
 Ορη τε ἔκατ' ἀγρὺς,
 Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
 Φαγῶσαν ἄγριόν τι;
 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 Αφαρπάσασα χειρῶν
 Ανακρίοντος αὐτῷ.
 Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνειν.
 Πιῦσα δ' ἂν χορεύσῃ,
 Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 Πτεροῖσι συσκαλύψῃ.
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῇ
 Τῷ βαρβύτῳ καθεύδῃ.

Εχεις ἅπαντ', ἄπελθε·
 Λαλιγέραν μ' ἔθηκας,
 Ἀνθρώπε, ἔκ κορώνης.

ἰ. Εἰς ἔρωτα κήρινον.

Εἶρωτα κήρινόν τις
 Νηνίης ἐπώλει.
 Εγὼ δέ οἱ παρασάς,
 Πόσιν θέλεις, ἔφην, σοι
 Τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι.
 Ο δ' ἔπεδωριάζων,
 Λάβ' αὐτόν, ὅππόσιν λῆς.
 Ομῶς δ' ἂν ἐκμάθης πᾶν.
 Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνης.
 Ἀλλ' ἔθελω συνοικεῖν
 Εἶρωτα παντορέκτῃ.

14 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Δὸς ἔν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς καλὸν σύνευνον.
Εἶρω, σὺ δ' εὐθέως με
Πύρωσον· εἴ ᾧ μὴ, σὺ
Καλὰ φλογὸς τακῆση.

ια. Εἰς ἑαυτὸν.

ΛΕγυσιν αἱ γυναῖκες,
Ανακρέων, γέρων εἴ·
Λαβὼν ἴσοπλον, ἄθρει
Κόμας μὲν ἔκ' ἔτ' ὕσας,
Ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
Εγὼ ᾧ τὰς κόμας μὲν,
Εἴτ' ἑσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 15

Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
 Οσω πέλαις τὰ μοίρης.

16'. Εἰς χελιδόνα.

Τί σοι, θέλεις, ποιήσω,
 Τί σοι, λάλη χελιδών;
 Τὰ ταρσά σευ τὰ κῦφα
 Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
 ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
 Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
 Εχῆνος, ἐκθερίξω;
 Τί μευ καλῶν ὀνείρων,
 Τπορθρίαισι φωναῖς
 Αφῆρπασας Βάθυλλον;

17'. Εἰς ἑαυτόν.

Οἱ μὲν, καλὴν Κυβήβην

ΙΒ ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸν ἡμίθηνον Ἀτίνω

Ὑν ὕρεσιν βοῶντα,

Λέγουσιν ἐκμανῆναι.

Οἱ δὲ Κλάρην παρ' ὄχθαις

Δαφνηφόρειο Φοίβω

Λάλον τιόντες ὕδωρ

Μεμνηότες βοῶσιν.

Εγὼ δὲ τῷ Λυαίῳ

Καὶ τῷ μύρῳ κορεσθεῖς,

Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,

Θέλω, θέλω μανῆναι.

ιδ'. Εἰς Ερωτα.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι

Ἐπειθ' Ἔρως φιλεῖν με.

Εγὼ δ' ἔχων νόημα

Δουλον, ἔκ ἐπείσθην.
 Ο δ' εὐθὺ τόξον ἄρας
 Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
 Μάχη με πρὸ καλεῖτο.
 Κ' ἄγ' ὠ λαβὼν ἐπ' ὤμων
 Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
 Καὶ δῦρα καὶ βοεῖην,
 Εμαρνάμην Ερωτι.
 Ἐβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον,
 Ὡς δ' ἔκέτ' ἔχ' οἷσός,
 Ησχαλλεν· ἔθ' ἑαυτὸν
 Αφῆκεν εἰς βέλεμνον.
 Μέσος ᾧ καρδίας με
 Ἐδυσε, καὶ μ' ἔλυσε.
 Μάτην δ' ἔχω βροίην.

ΕΒ ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τί γὰρ βαλῶμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἐχύσης;
ΙΕ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΘΤ μοι μέλει Γύγας
Τῷ Σάρδεων ἄνακτος·
Οὐθ' αἰρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοισ.
Εμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπὴν·
Εμοὶ μέλει ῥόδοισι
Κατασέφειν κάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι·
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ὡς ἔν' εὐδ' ἔσι,
Ἡαὶ πῖνε, καὶ χύβευε.

Καὶ σπένδε τῷ Δυναίῳ·
 Μὴ νῦσος ἦν τις ἔλθῃ,
 Λέγῃ, σὲ μὴ δ᾽ αἶνεϊν.

15'. Εἰς ἑαυτόν.

ΣΤ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 Ο δ' αὖ Φρυγῶν αὐτάς,
 Εγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
 Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
 Οὐ πειζὸς, ὅχι νῆες·
 Στρατὸς ἔκαινός ἄλλος
 Ἀπ' ὀμμάτων βαλὼν με.

15'. Εἰς ποτήριον ἀργυρῶν.
 ΤΟΝ ἄργυρον τορεύσας,
 Ἡφαιστῆ, μοι ποθήσον,
 Πανοπλίαν μὲν ὅχι.

20 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τί γὰρ μάχαισι καὶ μοί;
 Ποτήριον ᾗ κοῖλον,
 Οσον δύνῃ, βάθυνον.
 Ποίει δέ μοι κατ' αὐτό,
 Μήτ' ἄσπρα, μήθ' ἀμάξας,
 Μὴ συγνὸν Ωρίωνα.
 Τί Πλειάδεσσι καὶ μοί,
 Τί δ' ἄσπρασιν Βοώτῃ;
 Ποίησον ἀμπέλους μοι,
 Καὶ βότρυας κατ' αὐτό.
 Καὶ χρυσέας πατῦντας,
 Ομῶ καλῶ Λυαίῳ,
 Ἐρωτα ᾗ Βάθυλλον.
 ἢ. Εἰς τὸ αὐτό.
 ΚΑΛΗ τέχνα, τόρευσον

Εαρος κύπελλον ἡδύ,
 Τὰ πρῶτα τερπνὰ ἡμῖν
 Ροδα φέρουσιν ὥρην.
 Αργύριον δ' ἀπλώσας,
 Ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.
 Τῶν τελετῶν παραινῶ.
 Μὴ μοι ξένον τορεύσης,
 Μὴ φευκτὸν ἰσόρημα.
 Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
 Βάκχον εὐϊὸν ἡμῖν.
 Μῦσις νάματος ἢ Κύπρις
 Τμεναίοις κροτῦσα.
 Χάρασσ' Ἐρωτας ἀνόπλους,
 Καὶ Χαρίτας γελώσας
 Τπ' ἄμπελον εὐπέταλον,

22 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εὐβότρυον, κομῶσαν.

Σύνεπτε κέρως εὐπρεπῆς,

Ἄν μὴ Φαῖβος ἀθύρη.

ιβ'. Εἰς τὸ δεῖν πίνειν.

Ἡ Γῆ μέλαινα πίνει,

Πίνει ὃ δένδρε' αὐτὴν·

Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,

Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.

Τί μοι μάχισθ', ἱταῖροι,

Κ' αὐτῷ δέλαντι πίνειν;

κ'. Εἰς κόρην.

Ἡ Ταντάλη πὸτ' ἔση

Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,

Καὶ παῖς πὸτ' ὄρνις ἔπη

Πανδιόκος χελιδών.
 Ἐγὼ δ' ἔσοπ' ἱρόν ἦην,
 Ὅπως αἰεὶ βλέπῃς με.
 Ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
 Ὅπως αἰεὶ φορῇς με.
 Τδ' ὥρ' θέλω γενέσθαι,
 Ὅπως σὲ χρῶτα λύσω.
 Μύρον, γύναι, γενοίμην,
 Ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
 Καὶ ταινίη ᾧ μαζῶν,
 Καὶ μάργαρον τραχήλῳ.
 Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
 Μόνον ποσὶν πατεῖν με.
 καὶ. Εἰς ἑαυτόν.

ΔΟΤΕ μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,

24 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Βρομίν πειῖν ἄμυσί.

Τὸ καύματος γὰρ ἤδη

Προποθεὶς ἀναγενάζω.

Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνη,

Στεφάνης δ' οἷος πυκάζω.

Τὰ μέτωπά μιν' πικαίει·

Τὸ ᾧ καῦμα τῶν ἐρώτων

Κραδίη τινὶ σκεπάζω.

κβ' Εἰς Βάθυλλον.

ΠΑΡΑ ᾧ σκιὴν, Βάθυλλε,

Κάθισον, καλὸν τὸ δένδρον.

Απαλὰς σίει ᾧ χαίτας

Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.

Παρά δ' αὐτῷ ἐρεθίζει

Πηγὴ ῥέυσα πειθῆς.

Τίς ἂν ὕν ὁρῶν παρέλθοι

Καταγώγιον τοιῦτον;

κγ'. Εἰς χρυσόν.

Ο Πλῦτος εἶγε χρυσῷ

Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,

Εκαρτέρην φυλάττων·

Ἰν, ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,

Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.

Εἰ δ' ὕδὲ τὸ πρίασθαι

Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,

Τί καὶ μάτην σενάζω;

Τί καὶ γούης προπέμπω;

Θανεῖν γὰρ εἰ πῶπρωται,

Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;

Εμοὶ γένοιτο πίνειν,

26 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Πιόντι δ' οἶνον ἠδ' ὕν,
 Ἑμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 Τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

κδ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΕΠΕΙΔΗ βροτὸς ἐτέχθην,
 Βίωτ' ἄνθρωπον ὁδεύειν,
 Χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον,
 Ὅν δ' ἔχω δραμεῖν, ὅκ οἶδα.
 Μέθετέ με, φροντίδες·
 Μηδέν μοι ἔϋμῖν ἔστω.
 Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 Παιζῶ, γελάσω, χορεύσω,
 Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίνῳ.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 27

κί. Εἰς ἑαυτόν.

ΟΤΑΝ πίνω τ' οἶνον,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναι.
 Τί μοι, τί μοι γόων,
 Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 Θανῶν με δεῖ, καὶ μὴ θέλω.
 Τί γ' τ' βίον πλανῶμαι;
 Πίωμεν ὅν τ' οἶνον,
 Τὸν τῷ καλῷ Λυαίῳ.
 Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναι.

κς'. Εἰς ἑαυτόν.

ΟΤΑΝ ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναι·
 Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,

28 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Θέλω καλῶς αἰδεῖν.

Κισσοσιφῆς ᾧ κεῖμαι,

Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.

Οπλιζ', ἐγὼ ᾧ πίνω.

Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ.

Μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι

Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

κζ'. Εἰ Διόνυσον.

ΤΟΤ Διὸς ὁ παῖς ὁ βάκχος,

Ο λυσίφρων, ὁ Λυαῖος,

Οταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς

Εἰσέλθῃ μεθυδότης,

Διδάσκει με χορεύειν.

Εχω ᾧ καί τι τερπνὸν

Ὅ τὰς μέθας ἱρασάς,

Μετὰ κρότων, μετ' ὠδαῖς·

Τέρπει με κ' Αφροδίτα,

Καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

κη'. Εἰς τ' ἑαυτῷ ἑταίραν.

ΑΓΕ, ζωγράφων ἄριστε,

Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,

Ροδέης κοίρανε τέχνης,

Απένεσαν, ὡς ἂν εἴπω,

Γράφε τ' ἐμὴν ἑταίρην.

Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον

Απαλὰς τε καὶ μελαίνας·

Ὁ δ' κηρὸς ἂν δύνηται,

Γράφε καὶ μύρον πνεύσας.

Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς

Τὸ πορφύραισι χαίταις.

30 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ελεφάντινον μέτωπον.
 Τὸ μεσόφρυον ὃ μή μοι
 Διάκοπτε, μήτε μίσγε.
 Εχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
 Τὸ λεληθότως σύνοφρυον
 Βλεφάρων ἴτυν κελαίνην.
 Τὸ ὃ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 Ἀπὸ τῆ πυρὸς ποίησον·
 Ἀμα γλαυκὸν, ὡς Αθήνης·
 Ἀμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
 Γράφε ῥίνα καὶ παρειάς,
 Ροδὰ τῷ γάλακτι μίξας.
 Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθῆς,
 Προκαλύμενον φίλημα.
 Τρυφερῷ δ' ἴσω γένειον

Περὶ Λυγδίνῳ τραχέλῳ
 Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
 Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
 Τποπορφύροισι πέπλοις.
 Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 Ολίγον, τὸ σῶμ' ἔλεγχον.
 Απέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
 Τάχα, κηρὲ, ἔλαλήσεις.

κθ'. Εἰς Βάθυλλον.

ΓΡΑΦΕ μοι Βάθυλλον ὅπως
 Τὸν ἑταῖρον, ὥς διδάσκω.
 Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
 Τὰ μὲν ἔνδοθεν, μελαίνας.
 Τὰ δ' ἐς ἄκρον, ἡλιώσας.
 Ελικας δ' ἐλευθέρως μοι,

32 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Πλοκάμων ἄτακτα συνθεῖς,
 Αφες, ὥς θέλῃσι, κεῖσθαι.
 Απαλὸν ᾗ δὲ δροσῶδες
 Στεφίτω μέτωπον ὄφρῦς
 Κυανωτέρη δρακόντων.
 Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔσω,
 Κεχειρασμένον γαλήνη·
 Τὸ μὲν ἐξ Ἀρῆος ἔλκον,
 Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·
 ἵνα τις τὸ μὲν φοβῇται,
 Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
 Ροδινὴν δ', ὅποῖα μῆλον,
 Χνοῖην ποίει παρειήν.
 Ερύθημα δ' ὥς ἂν αἰδῶς
 Δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον.

Τὸ ᾧ χῆλος, ἔκεί' οἶδα,
 Τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις·
 Απαλὸν, γέμον τε πειθῆς.
 Τὸ ᾧ πᾶν, ὃ κηρὸς αὐτὸς
 Εχέτω λαλῶν σιωπῇ.
 Μέγα ᾧ πρόσωπον ἔσω.
 Τὸ δ' Αδώνιδος παρῆλθον·
 Ελεφάντινος τράχηλος.
 Μεταμάζιον ᾧ ποίει,
 Διδύμας τε χῆρας Ερμῦ,
 Πολυδεύκεος ᾧ μηρὺς,
 Διονυσίην ᾧ νηδύν.
 Απαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
 Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
 Αφελῇ ποιήσον αἰδῶ,

34 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Παρίην δέλυσαν ἤδη.
 Φθονερὴν ἔχεις ὃ τέχνην,
 Οτι μὴ τὰ νῶτα δῆξαι
 Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
 Τί με δὲ πόδας διδάσκειν;
 Λάβε μισθόν, ὅσσον εἶπης.
 Τὸν Απόλλωνα ὃ τῦτον
 Καθελών, ποίει Βάθυλλον.
 Ἦν δ' εἰς Σάμον πότε' ἔλθης,
 Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.
 λ'. Εἰς Ερωτα.

Αἱ Μῦσαι ἤ Ερωτῶ
 Δήσασαι σεφάνοισι
 Τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν.
 Καὶ νῦν ἡ Κυθήρεια

Ζητῶ, λύτρα φέρουσα,

Λύσασθαι τ' Ερωτα.

Κἂν λύση δέ τις αὐτόν,

Οὐκ ἔξεισι, μενῶ δέ.

Δυλεύειν δεδίδακται.

λά. Εἰς ἑαυτόν.

ΑΦΕΣ με, τῆς θεῆς, σοι

Πιεῖν, πιεῖν ἄμυγί.

Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εμαίνεται Ἀλκμαίων τε,

Χ' ὁ λευκόπυς Ορέστης,

Τὰς μητέρας κτανόντες.

Εγὼ δὲ μηδένα κτὰς,

Πιών δ' ἐρυθρόν οἶνον,

Θέλω, θέλω μανῆναι.

36 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εμαίνειθ' Ἡρακλῆς πρὶν,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον.

Εμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μέτ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν Ἑκτορος μάχαιραν.
Εγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
Καὶ σέμμα τῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, ὃ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

λβ'. Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἔρωτας.
Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Επίσασαι κατεπῆν,
Εἰ ἡμαθῶδες εὐρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,

Σέ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
 Μόνον ποιῶ λογιζήν.
 Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
 Ἐρωτας ἔηκοσιν θεές,
 Καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλης·
 Ἐπὶ δ' ἐκ Κορίνθου
 Θεὸς ὁρμαθὺς ἐρώτων·
 Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
 ὅπως καλαὶ γυναῖκες.
 Τίθει δ' Ἀεσβίης μοι,
 Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
 Καὶ Καρίης Ρόδου τε
 Δισχιλίας ἔρωτας.
 Τί φης αἰὲν κηρωθείς.
 Οὐπω Σύρως ἔλιξα,

38 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Οὐπω πόθους Κανώβη,
 Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχύσης
 Κρήτης, ὅπν πόλεισσιν
 Εἶρωσ ἐποργιάζει.
 Τί σοι θίλεις ἀριθμεῖν
 Τὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
 Τῶν Βακτρίων τε καὶ Ἰνδῶν
 Ψυχῆς ἐμῆς Εἰρωτας;
 λχ'. Εἰς χελιδόνα.
 ΣΤ μὲν, φίλη χελιδὼν
 Ετησίη μολῶσα,
 Θέρει πλέκεις καλὴν·
 Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 Ἡ Νῆλον ἢ πὶ Μέμφιν.
 Εἶρωσ δ' αἰὲν πλέκει μευ

Ἐν καρδίῃ καλῇν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πτερῆται,
 Ὁ δ' ὦν ἐσιν ἀκμὴν,
 Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἦδη.
 Βοὴ ᾗ γίνετ' αἰεὶ
 Κεχηνότων νεοττῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρὺς
 Οἱ μέζονες τρέφουσιν.
 Οἱ ᾗ τραφέντες εὐθύς,
 Πάλιν κύουσιν ἄλλης.
 Τί μῆχος ἦν γένηται;
 Οὐ γὰρ σθένω τοσέντης
 Ἐρωτας ἐκβοῆσαι.

λδ'. Εἰς κόρην.

ΜΗ με φύγης, ὀρώσα

40 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὰν πολιάν ἔθειραν
 Μηδ' ὅτι σοι πάρεςιν
 Ανθος ἀκμαῖον ὥρας,
 Τὰμὰ φίλτρα διώξης.
 Ορα, καὶν σεφάνοισιν
 Οπως πρέπει τὰ λευκά
 Ρόδοις κρίνα πλακέντα.

λέ. Εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ο ταῦρος ἕτος, ὦ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι.
 Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
 Σιδωνίην γυναῖκα.
 Περᾶ ὃ πόντον εὐρὺν,
 Τέμνει ὃ κῦμα χηλαῖς.
 Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος

Εξ ἀγέλης ἐλασθεῖς
 Επλευσε τὴν θάλασσαν,
 Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκείνος.
 λς'. Εἰς τὸ ἀναιμένως ζῆν.
 Τί με τῆς νόμης διδάσκεις,
 Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 Τί δέ μοι λόγων τοσούτων
 Τῶν μηδὲν ὠφελύντων;
 Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
 Απαλὸν πόμα Λυαίῃ·
 Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
 Μετὰ χρυσῆς Αφροδίτης.
 Πολιαὶ γέφῃσι κάραν.
 Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ·
 Τὴν ψυχὴν μὲ κάρωσον.

42 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπεις·
Ο θανὼν ἔκ ἐπιθυμῆ.

λζ'. Εἰς τὸ ἔαρ.

ΙΔΕ, πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες ῥόδα βρύνουσιν.

Ιδε, πῶς κύμα θαλάσσης
Απαλύνεται γαλήνη.

Ιδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.

Ιδε, πῶς γέρανος ὀδεύει.

Αφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.

Νεφελῶν σκιαὶ δονῶνται.

Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔρφα.

Καρποῖσι γαῖα προκύπτει.

Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.

Βρομὴν γέφεται νᾶμα.

Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα
Καθελών ἤνθησε καρπός.

λή. Εἰς ἑαυτόν.

ΕΓΩ γέρων μὲν εἰμι,
Νέων πλεόν ἢ πίνω·
Κᾶν δέησῃ με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω ἢ ἄσπον.
Ο νάρθηξ δ' ὕδεν ἔστιν.
Ο μὲν δέλων μάχεσθαι,
Παρέσω, ἢ μαχέσθω.
Εμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν οἶνον ἠδὺν
Εγχεράσας, φόρησον.
Εγὼ γέρων μὲν εἰμι·
Σκληνὸν ἐν μέσοισι

44 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Μιμύμενος χορεύσω.

λθ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΟΤ' ἐγὼ πῖω τ' οἶνον,
Τότε μευ ἦτορ ἰανθὲν
Λιγαίνειν ἄρχεται μύσας.

Οτ' ἐγὼ πῖω τ' οἶνον,
Απορίπτονται μέριμναι,
Πολυφρόντιδές τε βυλαὶ
Ες ἀλικτύπυς ἀήτας.

Οτ' ἐγὼ πῖω τ' οἶνον,
Λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
Δονεῖ μέθη γανώσας.

Οτ' ἐγὼ πῖω τ' οἶνον
Στεφάνους ἀνθισι πλῆξας,

Επιθείς τε τῷ καρήνῳ,
 Βιότῃ μέλπῳ γαλήνην.
 Οτ' ἐγὼ πῖω ἢ οἶνον,
 Μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας
 Δέμας, ἀλκάλαις ᾗ κύρην
 Κατέχων, Κύπριν αἰείδω.
 Οτ' ἐγὼ πῖω ἢ οἶνον,
 Τπὸ κυρτοῖς ᾗ κυπέλλοις
 Τὸν ἐμὸν κόον ἀπλώσας,
 Θιάσῳ τέρπομαι κύρων.
 Οτ' ἐγὼ πῖω ἢ οἶνον,
 Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος,
 Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
 Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

46 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

μ'. Εἰς Ἐρωτα.

ΕΡΩΣ ποτ' ἐν ῥόδοις
Κοιμωμένην μέλιτλαν
Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
Τὸν δάκτυλον ᾧ δαχτυεῖς
Τὰς χεῖρὸς ὠλόλυξε.
Δραμὼν ᾧ ᾑ πετασθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ολωλα, μάτερ; ἔπεν,
Ολωλα, καποθνήσκω.
Οφίς μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλῦσε
Μέλιτλαν οἱ γεωργοί.
Α δ' ἔπεν· εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τὰς μελίτλας,

Πόσον, δοκῆς, πονῦσιν,
 Ερως, ὅσους σὺ βάλλεις ;
 μα'. Εἰς συμπόσιον.

ΙΛΑΡΟΙ πῖωμεν οἶνον·
 Αναμέλψομεν ᾧ Βακχον,
 Τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
 Τὸν ὅλας ποθῶντα μολπὰς,
 Τὸν ὁμότροπον Ερωτι,
 Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 Δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
 Δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
 Δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
 Δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
 Τὸ μὲν ὖν πόμα κερασθῆν
 Απαλοὶ φέρουσι παῖδες·

48 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸ δ' ἄχος πείφει γε मिχθὲν
 Ανεμοτρόπῳ θυέλλῃ.
 Τὸ μὲν ὕν πόμα λάβωμεν,
 Τὰς ὃ φροντίδας μεθῶμεν.
 Τί γάρ ἐστι σοι κέρδος
 Οδυρῶμένῳ μερίμναις;
 Πόθεν, οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 Ο βίος βροτοῖς ἄδηλος.
 Μεθύων θέλω χορεύειν,
 Μεμυρισμένος ὃ παίζειν
 Μετὰ καλῶν γυναικῶν.
 Μελέτω δὲ τοῖς θεύῃσιν,
 Οσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
 Ἰλαροὶ πῖωμεν οἶνον·
 Αναμείψομεν ὃ Βάκχον.

ΠΟ
 ΦΙ
 ΦΙ
 ΜΕ
 ΣΤ
 ΚΡ
 ΜΕ
 ΦΙ
 ΦΘ
 ΦΘ
 ΦΙ
 ΦΕ
 ΣΤ
 ΠΟ

μῦ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΠΟΘΕΩ μὲν Διονύσῃ
 Φιλοπαίγμονος χορείας·
 Φιλέω δ', ὅταν ἐφήβῃ
 Μετὰ συμπότῃ λυρίζω.
 Στεφανίσκῃς δ' ὑακίνθων
 Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
 Μετὰ παρθένων ἀθύρειν
 Φιλέω, μάλιστα πάντων.
 Φθόνον ἔκ οἷδ' ἐμὸν ἦτορ·
 Φθόνον ἔκ οἷδα δαΐχτόν.
 Φιλολοιδόροιο γλώττης
 Φεύγω βέλεμνα κῦρα.
 Στυγέω μάχας παροίνες
 Πολυκώμης κατὰ δαΐτας.

50 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Νεοθηλαῖσιν ἅμα κῆραις
Τὸ βαρβίτῳ χορεύων.
Βίον ἥσυχον φέρωμεν.

μῦ'. Εἰς τέτλιγα.

ΜΑκαρίζομέν σε, τέτλιξ,
Οτι δένδρέων ἐπ' ἄκρων,
Ολιγὴν δρόσον πεπωκώς,
Βασιλεὺς ὅπως, αἰεῖδεις.
Σὰ γὰρ εἰς κῆνα πάντα,
Οπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χ' ὅποσα φέρουσιν ὥραι.
Σὺ δ' ὅ φίλια γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενός τι βλάβῃων.
Σὺ δ' ὅ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεις γλυκὺς τροφῆτης.

Φιλέησι μὲν σε Μῦσαι·
 Φιλέη δ' Φοῖβος αὐτὸς,
 Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
 Τὸ δ' γῆρας ὅ σε τέρει,
 Σοφὲ, γηγενὲς, φίλυμνε,
 Απαθὲς, ἀναιμόσαρκε·
 Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

μδ'. Εἰς τὸ ἑαυτῷ ὄνειρον.

ΕΔΟΚΟΥΝ ὄναρ τροχάζειν
 Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
 Ο δ' ἔρως ἔχων μόλυβδον
 Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
 Εδιῶκε, καὶ κίχανεν.
 Τί θέλει ὄναρ τὸ δ' εἶναι;
 Δοκίω δ' ἔγωγε πολλοῖς

52 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εν ἔρωσί με πλακέντα,
 Διολισθανῆν μὲν ἄλλοις,
 Ενὶ τῷδε συνδεθῆναι.
 μέ'. Εἰς τὰ τῷ Ερωτος βέλη.
 Ο ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
 Παρὰ Δημνίαις καμίνους
 Τὰ βέλη τὰ τῶν Ερώτων
 Εποίη, λαβὼν σίδηρον.
 Ακίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
 Μέλι τὸ γλυκὺ λαβῶσα·
 Ο δ' Ερωτος χολὴν ἔμισγε.
 Ο δ' Ἀρης ὡς ἐξ αὐτῆς
 Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
 Βέλος ἠυτίλιζ' Ερωτος.
 Ο δ' Ερωτος, τόδ' ἔστιν, ἔπε,

Βαρὺ πειράσας νοήσεις.

Ἐλαβεν βέλεμνον Ἀρης·

Ἵπεμειδίασε Κύπρις.

Ὁ δ' Ἀρης ἀναγενάξας,

Βαρὺ, φησὶν, ἄρον αὐτό.

Ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτό, φησί.

μς'. Εἰς Ἐρωτα.

ΧΑΛΕΠΟΝ τὸ μὴ φιλῆσαι,

Χαλεπὸν ὃ καὶ φιλῆσαι·

Χαλεπώτερον δὲ πάντων,

Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

Γένος ὅδ' ἐν εἰς ἔρωτα·

Σοφίη, τρόπος πατῆται.

Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.

Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός

54 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ο τὸν ἄργυρον φιλήσας.
 Διὰ τῦτον ἔκ ἀδελφός,
 Διὰ τῦτον ἔ τοκῆς·
 Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
 Τὸ ᾗ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
 Διὰ τῦτον οἱ φιλῦντες.

μζ'. Ἄλλο ῥῥάριον.

ΦΙΛΩ γέροντα τερπνόν,
 Φιλῶ νέον χορευτάν.
 Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
 Τρίχας γέρων μὲν ἔστι,
 Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

μη'. Ἄλλο ῥῥάριον.

ΔΟΤΕ μοι λύρην Ομήρου
 Φονίης ἀνευθε χορδῆς.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 55

Φέρε μοι κύπελλα Δεσμῶν
 Φέρε μοι, νόμῃς κεράσσω,
 Μεθύων ὅπως χορεύσω.
 Τὸ σῶφρονος ᾗ λύσσης
 Μετὰ βαρβίτων αἰδῶν,
 Τὸ παροίνιον βοήσω.

μθ'. Αλλο.

ΑΓΕ, ζωγράφων ἄριστε,
 Λυρικῆς ἄκχε Μύσῃς·
 Φιλοπαίγμονες ᾗ Βάκχαι
 Ετεροπνόῃς ἐναύλης·
 Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 Ἰλαράς τε ἔ γελώσας·
 Ο ᾗ κηρὸς ἂν δύναίτο,
 Γράφε ἔ νόμῃς φιλῦντων.

56 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

ν'. Εἰς Διόνυσον.

Ο ΤΟΝ ἐν πότοις ἀτειρῇ,
Νέον ἐν πότοις ἀταρβῇ,
Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
Τελέων θεὸς κατῆλθε·
Απαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
Πότον ἄσπονον κομίζων,
Γόνον ἀμπέλυ ἢ οἶνον,
Πεπεδημένον ὀπώραις
Ἐπὶ κλημάτων φυλάττειν·
ὼς, ὅταν τέμωσι βότρυν,
Ανοσοὶ μένωσι πάντες,
Ανοσοὶ δέμας θεπτὸν,
Ανοσοὶ γλυκύντε θυμὸν,
Εἰς αὖτος φανέντος ἄλλω.

νά. Εἰς δίσκον ἔχοντα Αφρο-
δίτην.

ΑΡΑ ΤΙΣ ΤΟΡΕΥΣΕ ΠΩΝΤΟΝ,
Αρα τις μανῆσα τέχνα
Ανέχευε κῦμα δίσκῳ
Επὶ νῶτα τῆς θαλάσσης·
Αρα τις ὑπερθε λευκὰν
Απαλὰν χάραξε Κύπριν
Νόος ἐς θεὸς αἰερθεὶς,
Μακάρων φύσιος ἀρχάν.
Ο δὲ νιν ἔδειξε γυμνὰν·
Χ' ὅσα μὴ θεῖμις ὀρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συλκαλύπτει.
Αλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὰ
Βρύον ὥς ὑπερθε λευκὸν

58 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Απαλοχρόνους γαλήνας
 Δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
 Ροθιον πάροισθεν ἔλκει.
 Ροδέων δ' ὑπερθε μαζῶν,
 Απαλῆς ἐνερθε δειρῆς
 Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
 Μέσον αὐλακος ᾗ Κύπρις,
 Κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθὲν,
 Διαφαίνεται γαλήνας.
 Τπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχῦνται
 Επὶ δελφῖσι χορευταῖς
 Δολερὸν νόον μερόπων
 Ερως, Ἰμερος, γελῶντες.
 Χορὸς ἰχθύων ᾗ κυρτὸς,
 Επὶ κυμάτων κυβισῶν,

Παφίης τε σῶμα παίζει,

Ἰνα νήχεται γελῶσα.

νῆ'. Εἰς οἶνον.

ΤΟΝ μελανοχρῶτα βότρυν

Ταλάροισι φέροντες ἄνδρες

Μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων·

Κατὰ ληνὸν ᾗ βαλόντες

Μόνον ἄρσενες πατῦσι

Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,

Μέγα τ' θεὸν κροτῦντες

Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,

Ἐρατὸν πίθοις ὀρῶντες

Νέον εἰς ζέοντα Βάκχον.

Ον ὅταν πίνῃ γεραῖος,

Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,

60 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Πολιάς τρίχας τινάσσω.

Ο ᾧ παρθένον λοχήσας

Ερατὸς νέος ἔλυσθεις

Απαλὸν δέμας χυθεῖσαν

Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων

Βεβαρημένην εἰς ὕπνον.

Ο δ' ἔρως ἄωρα δέλγων

Προδότιν γάμων γενέσθαι.

Ο ᾧ μὴ λόγοισι πείθων,

Τότε μὴ δέλυσαν ἄγχει.

Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος

Μεθύων ἄτακτα παίζει.

νγ'. Εἰς ῥόδον.

ΣΤεφανηφόρον μετ' ἥρος,

Μέλπομαι ῥόδον θερινόν.

Συνεταιρεῖ αὖξαι μέλπειν.
 Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
 Τὸ ᾧ καὶ βροτῶν τὸ χάρμα·
 Χάρισιν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
 Πολυανθέων ἐρώτων,
 Ἀρροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
 Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
 Χαρίεν φυτόντε μυσῶν,
 Γλυκὺ καὶ ποιῶντα πῆραν
 Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς,
 Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλπειν
 Μαλακαῖσι χερσὶ κύραις
 Προσάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.
 Ὡς σοφῶ τὸ δ' αὐτὸ τερπνόν,
 Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,

62 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Διονυσίαις δ' ἰορταῖς.
 Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
 Ροδοδάκτυλος μὲν ἦώς,
 Ροδοπήχεις δὲ νύμφαι,
 Ροδόχρυσ ᾧ κ' Ἀφροδίτα
 Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 Τόδε ἔχουσιν ἀρχεῖ,
 Τόδε ἔχουσιν ἀμύνει,
 Τόδε ἔχουσιν βιάται.
 Χαρίεν ῥόδων ᾧ γῆρας
 Νεότητος ἔσχεν ὁδμήν.
 Φέρε δὴ, φῦν λέγωμεν.
 Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
 Δεδροσμένην Κυθήρην
 Ελόχευε πόντος ἀφρῶ'.

Πολεμόκλονον τ' Αθήνην
 Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς ·
 Τότε ἔρ' ῥόδων ἀγῆτ' ἄν
 Νέον ἔρνος ἤνθισε χθών,
 Πολυδαίδαλον λόχευμα.
 Μαχάρων θεῶν δ' ὄμιλος,
 Γόδον ὥς γένοιτο, νέκταρ
 Επιτέγξας, ἀνέτειλεν
 Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 Φυτὸν ἄμβροτον Δυαίῃς.

νδ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΟΤ' ἐγὼ νέοις ὀμίλῳ
 Εσποῶν, πάρεσιν ἦβη ·
 Τότε δὴ τότε ἔς χορείην
 Ο γέρων ἐγὼ πλεῖρ' εἰμαι.

64 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Περίμεινόν με, Κυθήρα.
 Παράδος, θέλω σίφεισθαι.
 Πολιὸν ὃ γῆρας ἐκάς.
 Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δέ μοι τίς
 Φερέτω ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρας,
 Ἴν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν,
 Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
 Δεδαηκότος ὃ πίνειν,
 Καριέντως ὃ μανῆναι.
 νέ'. Εἰς τῆς ἐρῶντας ῥάδαριον.
 ΕΝ ἰσχύοις μὲν ἵπποι
 Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι
 Καὶ Παρθίως τις ἄνδρας
 Εγνώρισεν τιάραις.

Εγὼ δ' ὅ τ' ἔρῳντας
δὼν ἐπίσταμ' εὐθύς.
ἔχουσι γάρ τι λεπτόν
ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Σ Α Π Φ Ο Τ Σ .

I. εἰς Ἀφροδίτην.

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτα
 Παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί σ
 Μή μ' ἄλαιοι, μή δ' ἀνίαιοι δάμνε

Πότνια, θυμόν.

Ἀλλὰ τῇ δ' ἔλθ' αἶποισι, καὶ ἔρωτ
 Τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς αἶτοισι, ᾗς πο
 λάχ'

Εκλυες· παῖρὸς ᾧ δόμον λιποῖ

Χρῦσειον ἦλθες,

Ἀρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ'
 γον

Ωκέες στρυθοὶ, πτέρυγας μελαίν

ΣΑΠΦΟΥΣ. 67

Πυκνά δινέοντες ἀπ' ὠράν', αἰθέ-
ρος διὰ μέσσω.

Αἴψα δ' ἐξίχοντο. τὺ δ' ὦ μάκαιρα
Μειδιάσας' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
Ἦρε', ὅττι δ' ἦν τὸ πένοντα, κ' ὅτι
Δεῦρο καλοῖμι.

Κ' ὅτ' ἐμῷ μάλισ' ἐθέλω γενέσθαι
Μαινόλα θυμῷ, τίνα δ' αὖτε πειθῶ,
Καὶ σαληνεῦσαν φιλότῃ· τίς σ', ὦ
Σαπφοῖ, ἀδικεῖ;

Καὶ γὰρ αἶψ' ἐφύει, ταχέως διώξει·
Αἶψ' ὃ δῶρα μὴ δέχεται, ἀλλὰ δώσει·
Αἶψ' ὃ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει,
Κ' ὅττι κελεύης.

Ελθέ μοι ἔνυν, χαλεπᾶν ὃ λύσον

68 ΣΑΠΦΟΥΣ.

Εκ μερίμνᾱν ὅσσα δέ μοι τελείσ-
σαι

Θυμὸς ἱμῆρει, τέλεισον, σὺ δ' αὐτὰ
Σύμμαχος ἔσσο.

II. εἰς Κόρην.

Φαίνεται μοι κεῖνος ἴσος θεοῖσι,
Εμμεν' ἀνὴρ, ὅσις ἐναντίον τοι
Ἰζάνει, καὶ πλασίον ἀδὺ φωνέ-
σας ὑπακύνει,

Καὶ γελώσας ἱμερόεν' τό μοι τὰν
Καρδίαν ἐν σήθεσιν ἐπτόασεν·
Ὡς ἴδον σε, βρόγχον· ἐμοὶ γὰρ
αὐδᾶς

Οὐδὲν ἔθ' ἤκει.

ΣΑΠΦΟΥΣ. 69

Ἀλλὰ καμμέν γλῶσσ' ἔαγ'· ἄν

ᾗ λεπτὸν

αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν·

ορμάτεσσιν δ' ὕδεν ὄρημι· βομ-

βεῦ-

σιν δ' ἀκοαί μοι·

καδδ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέεται· τρό-

μος ᾗ

πᾶσαν αἰρεῖ. Χλωροτέρη ᾗ ποίας

ἐμμί· τεθνᾶναι δ' ὀλίγη δέοισα

φαίνομαι ἄπνυς.

TINA
ΤΟΥ ΑΛΚΑΙΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον
δένδρεον ἀμπέλῳ.

II.

Τει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὠρανῷ μέγας
Χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτα
ῥοαί. *

Κάββαλλε τ' χειμῶν', ἐπὶ μὲν τῷ
θεῷ

Πῦρ, ἐν δὲ κίρνας οἶνον ἀφειδέως
Μελιχρὸν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσῃ

ΑΛΚΑΙΟΥ. 91

Μαλθακὸν ἄμφι γνοφάλλον*---

III.

Τέγγε πνεύμονας οἴνω· τὸ γὰρ
ἄστρον περιτέλλεται,

Α δ' ὥρα χαλεπὰ, πάντα δὲ διψᾷ
ὑπὸ καύματος.---

IV.

--- Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κύμα κυλίν-
δεται,

Τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμις δ', ἀν' τὸ μέ-
σον, ναῖ

Φορήμεθα σὺν μελαίνα,

Χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῃ.
καλὰν (χει

Πὰρ μὲν γὰρ ἄντλος ἰσοπέδαυε-

Λαῖφος ὃ πᾶν ἄδηλον ἦδη,
 Καὶ λακίδες μεγάλαι κατ' αὐτό,
 Χαλαῶσι δ' ἄλκυραι.—

V.

Τὸ δὲ εὖ γε κῦμα τῷ προτέρῳ νε-
 ομωσίχῃ, (ἄντλην
 Παρίζει δ' ἄμμι πόνων πολλήν
 Ἐπεὶ ἔναος ἐμβαίνει κατὰ κόρως.—

VI.

Μαρμαίρει ὃ μέγας δόμος χαλκῷ,
 Πᾶσα δ' Ἀρεὶ κεκόσμηται σέγῃ,
 Λαμπραῖσι κυανέαισιν· καττᾶν
 Νευκοὶ καθύπερθεν ἵππειοι λόφοι
 Λεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀ-
 γάλματα.

ΑΛΚΑΙΟΥ. 73

Χάλκηναι ὃ πασσάλοις κρυπτοῖ-
σιν

Περικείμεναι λαμπραὶ κναμίδες
Ερκος ἰσχυροβελὲς· δώρακες τε
νέφ λίνω (ναι·

Κοῖλαι τε κατασπίδες βεβλημέ-
Πάρ ὃ χαλκιδικαὶ σπάθαι·
Πάρ ὃ ζώματα πολλὰ, ὃ κυπ-
πατρίδες.

ἔων ἔκ ἔσι λαθέσθαι, ἔπειδὴ
πρώτισα ὑπὸ ἔργον ἔσαμεν τόδε.

VII.

Πάν! Ἀρκαδίας μεδέων κλεεν-
νᾶς

ρχησά, βρόμιε, ἰὼ Πάν! ἐπ' ἑμαῖς

Εὐφροσύναις, ταῖς αἰδαῖς αἶδε
 κεχαρημένος

Ενικήσαμεν ὡς ἐβυλόμεθα,
 Καὶ νίκην ἔδωσαν θεοὶ, φέροντες
 Παρὰ Πανδρόσῃ, ὡς φίλην Αθηνᾶν

VIII.

Εἰς Ἀρμόδιον ἔ Αρισογείονα

Τ Μ Ν Ο Σ.

ΕΝ μύρτυ κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσας
 Ὡς περ Ἀρμόδιος ἔ Αρισογείων
 Ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
 Ἰσονόμης τ' Αθήνας ἐποίησάτην.

Φίλταθ' Ἀρμοδῖ! ὕπω τέθνηκας
 Νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν εἶ
 ναι,

Ἰνα περ ποδώκης Ἀχιλλεύς,
 Τυδείδην τε φασὶ ἔσθλόν Διο-
 μήδεα.

Ἐν μύρτῃ κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
 Ὡς περ Ἀρμόδιος ἔξ Ἀρισογείτων,
 Ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις,
 Ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχὸν ἐκαι-
 νέτην.

Ἀεὶ σφῶν κλέος ἔσσειαι καὶ ἄϊαν,
 Φίλταθ' Ἀρμόδιε ἔξ Ἀρισογείτων!
 Ὅτι ἔξ τύραννον κτανέτον,
 Ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτον.

Τ Ε Λ Ο Σ,

MUSEVM
BRITAN
NICVM